

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216208009
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2216208009.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov senátu Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého O. S., nar. XX.X.XXXX, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, dieťa rodičov: O. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. X, S., zastúpená splnomocnencom Advokátska kancelária JUDr. Ľubomír Schweighofer, advokát, Šafárikovo nám. č. 2, Bratislava, IČO: 31 782 809, a D. S., nar. XX.X.XXXX, bytom T. X, S., zastúpený JUDr. Natáliou Borsosovou, advokátkou, Ul. Biskupa Királyja 6, Komárno, o návrhu matky na zvýšenie výživného a úpravu styku otca s maloletým, o odvolaniach rodičov proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 10. januára 2017, č.k. 7P/26/2016-70, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. mení tak, že výživné otca na mal. O. sa zvyšuje zo sumy 75 eur na 110 eur mesačne s účinnosťou od 19.5.2016, čím sa mení rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 25.4.2014, č.k. 14P/17/2014-36 v časti výšky výživného a v napadnutom výroku II. rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním vo výroku I. určil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého O., nar. XX.X.XXXX, vo výške 150 eur mesačne vždy do 15. dňa mesiaca vopred do rúk matky od 1.5.2016, čím zmenil rozsudok súdu prvej inštancie 14P/17/2014 zo dňa 25.4.2014 v časti o výživnom. Vo výroku II. určil zročné výživné za obdobie od 1.5.2016 do 31.12.2016 v sume 600 eur, ktorý povolil otcovi splácať po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok, vo výroku III. schválil rodičovskú dohodu ohľadne úpravy styku otca s maloletým a vo výroku IV. rozhodol o tom, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že matka sa domáhala návrhom podaným na súd prvej inštancie dňa 19.5.2016 zvýšenia výživného zo sumy 75 eur na 350 eur mesačne od 1.1.2014 a úpravy styku otca s maloletým. Otec uviedol, že pravidelne platí na O. 75 eur mesačne, návrh na zvýšenie výživného späťne od 1.1.2014 považuje za odporujúci s dobrými mravmi, keď výživné bolo upravené dňa 25.4.2014. Jeho príjem je 350 eur a nie je možné platiť výživné vyššie ako 75 eur mesačne. S maloletým sa stretáva často a rád. Súd vykonaným dokazovaním zistil, že rozsudkom zo dňa 25.4.2014, sp.zn. 14P/17/2014 bola schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný platiť na jeho výživu sumu 75 eur mesačne. Maloletý O. bol v tej dobe v nultom ročníku a v čase podania návrhu navštevoval druhý ročník základnej školy. Matka uviedla, že býva v podnájme aj so svojou plnoletou dcérou, ktorá sa ešte pripravuje na budúce povolanie, má náklady na bývanie vo výške 250 eur mesačne. Náklady na maloletého O. vyčíslila sumou 368 eur mesačne. Za školský rok 2015/2016 mala mimo bežných mesačných nákladov ďalšie výdaje v celkovej výške 1.000 eur ročne. Na pojednávaní v priebehu konania uviedla, že žiada výživné zvýšiť v minimálnom rozsahu 200 eur od 1.5.2016. Matka je zamestnaná na polovičný pracovný úväzok s čistým mesačným príjmom 160 eur a podľa vlastného udania ak má možnosť, pracuje aj brigádnicky, z čoho má príjem približne 150 eur

mesačne. Otec je zamestnaný ako čašník s mesačným príjmom 339 eur, od poslednej úpravy výživného podľa jeho vyjadrenia sa jeho finančná situácia nezmenila. Z rozsudku sp.zn. 14P/17/2014 však vyplýva, že otec má príjem približne 700 eur. Okrem výživného otec kupuje maloletému ošatenie, počas pobytu uňho zabezpečuje mu stravu a kultúrne programy. Maloletý O. na pojednávaní uviedol, že u otca je každý druhý víkend od piatka po škole do nedele 19.00 hod., cez týždeň jeden, dva dni po škole. Otec mu kupuje ošatenie aj hračky, chodievajú do kina, na výlety do Bratislavy, do Komárna k starým rodičom, do Budapešti do zoologickej záhrady, boli aj v aqwarorde. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 62, § 75, § 78 zákona o rodine, na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že návrh matky je dôvodný len čiastočne. U maloletého O. nastala zmena pomerov oproti roku 2014 v tom, že je o dva roky starší a v júni bude mať 10 rokov. Navštevuje tretiu triedu základnej školy, plynutím času nastala zásadná zmena na strane pomerov maloletého. Tým, že je starší, zvýšili sa automaticky aj jeho odôvodnené potreby nielen na stravu a ošatenie ale aj náklady na šport a kultúrne podujatia. Pri posudzovaní príjmov rodičov súd vychádzal nielen zo skutočného príjmu ale aj zo schopností a možností. Otec síce predložil potvrdenie o výške príjmu 339 eur, avšak sám v písomnom podaní uviedol, že od roku 2014 sa jeho príjem nezmenil, kedy podľa vlastného priznania mal príjem 700 eur. Matka má mesačný príjem 310 eur a má dve vyživovacie povinnosti. Obidvaja rodičia sú povinní sa snažiť o zabezpečenie slušnej výchovy a výživy svojho dieťaťa. Súd preto považoval návrh matky za opodstatnený a zvýšil výživné na 150 eur, pričom zohľadnil aj skutočnosť, že okrem výživného otec sa podieľa na výchove a výžive maloletého syna, keď takmer polovicu mesiaca sa mu venuje a počas tejto doby mu pochopiteľne poskytuje aj stravu. Okrem toho mu kupuje aj iné vecné dary a zabezpečuje mu hodnotné programy. Výživné v sume 150 eur viac než pravdepodobne neohrozia existenciu otca a dieťa potrebuje túto sumu na zabezpečenie bežných životných nákladov. Keďže otec doteraz platil výživné 75 eur mesačne, vznikol mu nedoplatok na výživnom za obdobie od 1.5.2016 do 30.12.2016 vo výške 600 eur (8 x 75 eur), ktorý mu súd povolil splácať po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným. Ohľadne úpravy styku otca s maloletým sa rodičia dohodli, uvedenú dohodu súd považoval za v záujme maloletého, preto ju schválil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie, jeho výrokom I., II., podali odvolanie obaja rodičia. Otec vo svojom odvolaní uviedol, že si dovoľuje nesúhlasiť s tvrdením súdu, že v konaní sp.zn. 14P/17/2014 uviedol, že má príjem cca 700 eur. V uvedenom konaní predložil potvrdenie o svojom príjme, z ktorého bolo súdu zrejmé, že jeho príjem bol vo výške minimálnej mzdy. V rozsudku je uvedené na strane 2 že „otec maloletého od začiatku decembra 2013 pracuje ako čašník v N., jeho priemerný mesačný príjem je okolo 700 eur“, avšak súd túto vetu iba odcitoval z písomne podaného návrhu matky, čo je zrejmé zo začiatku tohto odseku: „svoj návrh matka odôvodnila tým, že ...“. Matka uviedla tiež, že podľa jej vedomostí otec zarába 700 eur, avšak ako aj v tom konaní, aj v tomto konaní sa jednalo o účelové tvrdenia a zavádzanie zo strany matky ohľadne jeho zárobku, čo bez pochyb preukázal predloženými listinnými dôkazmi. Na výške výživného 75 eur sa s matkou maloletého v roku 2014 dobrovoľne dohodli, keď matka si v tej dobe bola vedomá, že keď dobrovoľne opustila spoločný byt, zanechala mu dlhy, takže bol nútený pod hrozbou straty bytu splácať spoločný hypotekárny úver. Pokiaľ podľa tvrdenia matky už v čase uzatvárania rodičovskej dohody suma 75 eur nepostačovala na pokrytie nákladov, nemala takúto rodičovskú dohodu uzavrieť. Jeho príjem nikdy nebol vo výške 700 eur, nemohol sa k takémuto príjmu priznať ani slovné ani písomne. Súd sa vôbec nevysporiadal s jeho potvrdením o príjme vo výške 339 eur, ak ho však nebral do úvahy, mal to dostatočným spôsobom odôvodniť, a aj to, prečo si osvojil iba účelové a zavádzajúce domnienky matky a to ešte z konania prebiehajúceho v roku 2014. Ani v jednom z konaní nebol vyprodukovaný relevantný dôkaz o výške jeho príjmu 700 eur. Matka uviedla, že v mieste bydliska si nevie nájsť prácu, kvôli synovi nechce cestovať do Bratislavy, preto pracuje len na polovičný úväzok. Z predložených účtov vyplýva, že za nákupmi nemá problém matka vyraziť do Bratislavy ako aj do zahraničia (Pandorf). Dokonca nemá problém za detské oblečenie utrátiť vyššiu sumu než je to potrebné. Podľa jeho názoru matka si nastavila neúnosne vysokú životnú úroveň, tomu prispôsobila aj životnú úroveň syna a následne od neho žiada prostredníctvom súdu, aby sa spolupodieľal na takto vysoko nastavenej životnej úrovni syna, aj napriek tomu, že jeho finančné možnosti to neumožňujú. Maloletý takmer polovicu mesiaca sa nachádza v jeho starostlivosti, pričom mu poskytuje počas tejto doby stravu, kupuje mu príležitostne ošatenie, hračky, robí mu program, dáva mu vreckové, na sviatky mu kupuje hodnotnejší darček, čo potvrdil aj maloletý. Takže jeho výdavky na maloletého nepredstavujú len sumu 75 eur mesačne. Pri výške výživného 150 eur by nastala situácia, že syn by požíval vyššiu životnú úroveň než matka alebo otec, čo je v rozpore s § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Od poslednej úpravy výživného sa jeho finančné možnosti nezmenili, je si vedomý, že nástupom do školy sa zvýšili výdavky na syna, avšak o syna sa stará podstatne viacej, ako v čase predchádzajúcej úpravy, nakoľko

je uňho takmer polovicu mesiaca. Navrhol preto v napadnutým výrokoch I., II., zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie, návrh matky na zvýšenie výživného zamietnuť.

3. Matka maloletého v odvolaní uviedla, že návrh podala z dôvodu, že v prípade poslednej úpravy dohodnutá suma 75 eur nepostačovala na pokrytie nákladov spojených s výchovou a výživou maloletého, avšak túto sumu akceptovala, nakoľko mala strach z otca maloletého a s pôvodnou dohodou súhlasila iba z dôvodu jeho silného psychického tlaku na jej osobu. Nesúhlasí s konštatovaním otca, že maloletý sa zdržuje u neho 12 - 15 dní v mesiaci. Je uňho každý druhý víkend od piatka do nedele a cez týždeň jeden, maximálne dva dni sa stretnú po škole do 19.00 hod. Opatrovník taktiež navrhol zvýšiť výživné na maloletého podľa zárobkových možností rodičov. Býva v podnájme, nakoľko spoločný byt musela opustiť, otec maloletého jej zamedzil prístup k bytu. Práve z toho dôvodu má mesačné náklady na bývanie 250 eur. Pravidelné mesačné výdavky na maloletého sú návšteva školského klubu 7 eur, školské obedy 26 eur, náklady na bývanie 100 eur, strava 100 eur, ostatné výdavky na maloletého školské potreby 25 eur, potreby v školskom klube detí 5 eur, športové aktivity 35 eur, kultúra, školské výlety, školské fotografovanie 20 eur, oblečenie obuv 50 eur, spolu 368 eur. Okrem toho matka vynaložila 221 eur za školské potreby, 6 eur mesačne za školský klub, potreby do školského klubu 26 eur, bicykel v hodnote 250 eur, kolieskové korčule v hodnote 44 eur, lieky, vitamíny v sume 50 eur, od septembra 2015 do mája 2016 nakúpené oblečenie v hodnote 312 eur, letný tábor v Hamuliakove 93 eur, letný tábor v mesiaci júl 2016 vo výške 95 eur. Samotný reálny zárobok, ktorý otec maloletého dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia je nutné ďalej modifikovať s jeho možnosťami, ktoré rozširujú reálne dosahovaný zárobok v spojení s jeho subjektívnymi vlastnosťami a možnosťami, ktoré determinujú aký zárobok by mohol otec dieťaťa dosiahnuť. Pracuje ako čašník, jeho mzda je minimálna. Skutočnosť, aby dospelý muž v najproduktívnejšom svojom veku pracoval za minimálnu mzdu je nevierohodná, a súd by nemal na takúto informáciu prihliadať. Minimálne pri určení jeho zárobku by sa malo počítať s ďalším nezdaneným príjmom, ktorý tvorí sprejitné, pričom matka poukazuje aj na nepravidelný pracovný čas otca, ktorý mu nebráni sa ešte ďalej zamestnať. Maloletý dosiahne tento rok vek 10 rokov, pričom s týmto vekom priamo súvisí taký nárast spotreby a to či už v ošatení, v záujmoch, v strave alebo iných potrebách primeraných jeho veku. Suma 150 eur určená súdom prvej inštancie nemôže zodpovedať oprávneným nárokom na výživu a výchovu maloletého. Preto uvedený rozsudok nepovažuje za správny a navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok a určil výživné na maloletého O. v sume 350 eur mesačne od 1.5.2016.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP) po zistení, že odvolania podali včas oprávnené osoby - rodičia dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaných odvolaní, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu (§ 65, § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca maloletého je čiastočne dôvodné a odvolanie matky je nedôvodné a preto je napadnutý rozsudok potrebné zmeniť.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 7P/26/2016 je zvýšenie výživného na maloletého O. S., nar. XX.X.XXXX, zo sumy 75 eur na sumu 350 eur mesačne s účinnosťou od 1.5.2016 a úprava styku otca s maloletým.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bolo výživné otca na maloletého O. zvýšené zo sumy 75 eur na 150 eur mesačne s účinnosťou od 1.5.2016 a zároveň určené zročné výživné za obdobie od 1.5.2016 do 31.12.2016 v sume 600 eur, ktorú sumu súd povolil otcovi splácať po 30 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam rozhodným pre posúdenie splnenia podmienok na zvýšenie výživného a takto zistený skutočný stav odvolací súd v celom rozsahu preberá. Súd prvej inštancie však nie celkom správne dospel k záveru, že ním určená výška zvýšeného výživného zodpovedá možnostiam a schopnostiam otca maloletého.

8. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností,

možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 Zákona o rodine).

9. Konkrétne výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočne odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie ale sú dané širšie, jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a pod. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery existencie a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda nielen faktické príjmy ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov.

10. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní obmedzenia alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

11. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že naposledy bolo výživné určované v júli v roku 2014 a to sumou 75 eur, kedy bola schválená rodičovská dohoda o takejto výške výživného. V tej dobe matka mala preukázaný príjem 150 eur a mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť, otec mal preukázaný príjem 350 eur, inú vyživovaciu povinnosť nemal. Maloletý navštevoval nultý ročník Základnej školy O. N. v S. s vyučovacím jazykom slovenským. V súčasnosti maloletý navštevuje tretiu triedu základnej školy, žije v spoločnej domácnosti s matkou a so svojou plnoletou sestrou, ktorá sa však pripravuje na budúce povolanie. Matka je zamestnaná na polovičný pracovný úväzok s príjmom 160 eur mesačne, podľa jej vyjadrenia okrem toho ešte brigádnicke si dokáže privyrobiť 150 eur mesačne. Stále má okrem maloletého jednu vyživovaciu povinnosť k plnoletej dcére. Otec maloletého je stále zamestnaný ako čašník, z potvrdenia o príjme vyplynulo, že jeho priemerný čistý mesačný zárobok je 339 eur. Inú vyživovaciu povinnosť nemá. S maloletým sa pravidelne stretáva každý druhý víkend v mesiaci a počas týždňa jeden, dva krát po obede, po skončení vyučovania do 19.00 hod.. Takže vzhľadom k zisteným osobným majetkovým pomerom rodičov i maloletého, odvolací súd dospel k záveru, že sa zmenili pomery a to na strane maloletého tým, že je starší, v dôsledku čoho sa úmerne veku zvýšili náklady spojené s jeho výživou, na strane matky sa pomery zmenili tým, že sa jej zvýšil príjem v prípade, ak brigáduje a na strane otca k zmene pomerov nedošlo. Jeho preukázaný príjem je stále v sume približne 350 eur mesačne. Počet vyživovacích povinností u oboch rodičov zostal nezmenený. Takto zistená zmena pomerov u maloletého v prejednávanej veci zakladá dôvod na zvýšenie výživného, ktorého výška musí však reflektovať nielen odôvodnené potreby maloletého ale aj schopnosti a možnosti povinného rodiča a prihliadnuť aj na ďalšie okolnosti konkrétneho prípadu. V danom prípade preukázaný príjem otca bol vo výške 340 eur mesačne. Otec maloletého pracuje ako čašník. Nebolo v konaní preukázané, že by jeho príjem bol vyšší ako deklarovaná suma v potvrdení od zamestnávateľa. Suma 700 eur, s ktorou narábal súd prvej inštancie nebola preukázaná a nebola ani otcom tvrdená a potvrdená ani v tomto konaní, ani v konaní, kde bolo naposledy upravované výživné v roku 2014. Odvolací súd však má za to, že otec maloletého ako čašník by mohol byť schopný zarobiť finančné prostriedky v takej výške, aby mohol prispievať na syna zvýšenou sumou primeranou zmeneným pomerom maloletého a jeho odôvodneným potrebám, preto s prihliadnutím k schopnostiam a preukázanému príjmu otca považoval súd za primeranú sumu 110 eur mesačne. Pokiaľ maloletý dostane 110 eur od otca, rodinné prídavky a vzhľadom na výšku príjmu matky aspoň 50 eur od matky, bude mať finančné prostriedky na zabezpečenie vlastnej výživy. Pri takto

určenom výživnom odvolací súd zohľadnil aj skutočnosť, že otec sa so synom pravidelne stretáva a na jeho výžive sa podieľa aj iným spôsobom.

12. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd pokiaľ sa týka zvýšenia výživného, toto zvýšil na sumu 110 eur mesačne, a to s účinnosťou od 19.5.2016, teda od podania návrhu. Odvolací súd nevidel žiaden dôvod, prečo by mal výživné zvýšiť s účinnosťou od 1.5.2016, keď v konaní neboli matkou preukázané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré jej bránili podať návrh na zvýšenie výživného skôr. Preto v súlade s ustanovením § 77 ods.1 ZR určil zvýšené výživné s účinnosťou od podania návrhu.

13. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti zvýšenia výživného teda vo výroku I. podľa § 388 CSP zmenil a výživné zvýšil zo sumy 75 eur na sumu 110 eur mesačne s účinnosťou od 19.5.2016.

14. Pokiaľ sa týka zročného výživného odvolací súd nemá vedomosť o tom, ako od 19.5.2016 doposiaľ otec prispieval na výživu svojho syna, preto v časti nedoplatku na zročnom výživnom odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. podľa § 389 ods. 1 CSP zrušil, vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd prvej inštancie zistí akým spôsobom otec prispieval na výživu syna od 19.5.2016 do ďalšieho rozhodovania súdu prvej inštancie a na základe týchto zistení opätovne určí výšku zročného výživného.

15. O práve na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 52 CMP.

16. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).